

Pet načela Obožavanja

Osnove u životu
svakog muslimana

1. Svjedočenje – izjava vjerovanja (šehadet)

Izjava vjerovanja je svjedočenje (šehadet) da nema istinskog boga vrijednog obožavanja osim Jedinog Istinskog Boga (Allaha), i da je Muhammed Njegov poslanik. Svjedočenje mora biti zasnovano na iskrenom i čvrstom vjerovanju srcem, potvrđujući djelima i govorom. Sa ovom izjavom osoba odbija sva lažna božanstva, potvrđujući da je Allah jedino vrijedan obožavanja, i prihvata Njegovog posljednjeg Poslanika, i time postaje musliman.

2. Pet dnevnih namaza

Pet dnevnih namaza su propisani svakodnevno po jednom u zoru, na podne, poslije podne, u sumraku i tokom noći.

Klanjanjem namaza (salata) uspostavlja se lična i duhovna veza između muslimana i njihovog Stvoritelja, a također je i konstantni i praktični podsjetnik čovjekovo dužnosti u pokoravanju Allahovoj volji. Potrebno je nekoliko minuta da bi se svaki namaz obavio, a koji se sastoji od učenja Kur'ana, dova, slavljenja Allaha, i određenih tjelesnih pokreta. Tokom pripreme za namaz, muslimani vodom Peru određene djelove tijela, kao što su lice i ruke, da bi tako osigurali duhovnu i tjelesnu čistoću (abdest).

3. Godišnje izdvajanje sadake (Zekat)

Davanje godišnjeg zekata je obaveza svakom muslimanu koji ispunjava određene kriterijume (čije bogastvo je iznad određenog prosjeka). Samo 2.5% od nečijeg godišnjeg imetka se se daje onima koji su u potrebi, kao što su siromašni, nevoljnici ili oni koji su u dugu. Zekat čisti imetak i donosi velike blagodati onome koji daje i onome koji uzima. Jedna od blagodati jeste da umanjuje razliku između bogatih i siromašnih, obezbjeđujući svim ljudima osnovne potrebe.

4. Godišnji post

Svakog dana tokom mjeseca Ramazana, muslimani poste od zore pa do zalaska sunca, uzdržavajući se od hrane, pića i spolnog odnosa. Post služi kao duhovno usavršavanje, podstiče na strpljenje i tjelesnu uzdržanost, i donosi mnogobrojne zdravstvene koristi.

Ramazan
je deveti
mjesec islamskog
kalendara.

5. Hodočašće (Hadždž)

Svi hadžije (hodočasnici) oblače jednostavnu i sličnu odjeću, koja briše klasne i kulturno-razlike, da bi tako svi bili jednak pred Bogom.

Hodočašće u svetom gradu Mekki, u današnjoj Saudijskoj Arabiji, obavezno je jednom u životu svakog muslimana, ako je u zdrastvenoj i finansijskoj mogućnosti. Obavlja se jednom godišnje u dvanaestom mjesecu islamskog kalendara, okupljujući ljude svih rasa, društvenog statusa i dobi, gdje zajedno obožavaju Jedinog Istinskog Boga. Ovo veliko putovanje sadrži mnoge komponente, kao što je obilazak i molitva na različitim mjestima, klanje kurbara (uglavnom ovce) hraneći tim mesom siromašne i gladne. Takvo životno iskustvo upotpunjuje osobu i čini je skrušenom, čineći je tako strpljivom i zahvalnom.

Načelo Obožavanja - činjenje ibadeta

Ibadet je bilo koje djelo sa kojim je Allah zadovoljan

Islamsko načelo obožavanja nije ograničeno samo na pet osnova vjerovanja. Ibadet je sveobuhvatna riječ za bilo koje dobro djelo kojim je Allah zadovoljan. Svakodnevne aktivnosti mogu postati djela ibadeta tako što će osoba učiniti iskrenim svoje namjere da budu radi Allaha i uskladiti ih sa Allahovom uputom. Primjer tome je osmješ, dobročinstvo komšiji, podrška i dobročinstvo rodbini, iskrenost, pa i samo sklanjanje otpatka sa ulice. Treba napomenuti da Allah nije u potrebi za ničijim ibadetima, nego smo mi u potrebi za Njim, i naše obožavanje je u našu korist.

Zaključak

Ono što smo spomenuli od aspekata vjere i djela ibadeta čine osnovu islama. I islam kada se praktikuje upotpunjuje duhovne, tjelesne, psihološke i socijalne potrebe svih ljudi, i praktičan je i racionalan način života. Također, jedini je način života koji je prihvaćen od strane Uzvišenog Boga, i jedini je put koji vodi vječnom boravištu u Džennetu.

“Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život i, doista, ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zasluzili.” - Kur'an 16:97

Više informacija i dodatne brošure u ovoj seriji

veb: islamhouse.com | islamicpamphlets.com

e-mail: bosnian@islamhouse.com

O ISLAMU

Kratak uvod

Nauči
osnovno

islamicpamphlets.com

O Islamu

Islam je prirođan i sveobuhvatan način života. Podstiče osobe da se u potpunosti usmjere, prema svojoj relaciji, ka svome Stvoritelju (Bogu). Islam podučava da ljudi jedino mogu naći potpun i trajan mir i sreću u predanosti i pokornosti Allahu, slijedeći Njegovu uputu i čineći dobra djela.

Muslimani čine, otrlike, jednu petinu svjetske populacije, čineći tako islam jednom od najvećih religija. Vjerovanje i obožavanje Jedinog Istinskog Boga je svrha života i osnovni princip islama.

Jedna od posebnosti islama, što nije slučaj sa drugim religijama, jeste činjenica da nije nazvan po čovjeku ili plemenu.

Arapska riječ „islam“ u prijevodu znači „predanost“ Jedinom Istinskom Bogu. Osoba koja svoju volju dobrovoljno podredi Božjoj volji zove se musliman, a može biti bilo kojeg rasnog ili etničkog porijekla.

Šest osnova Vjerovanja

1. Vjerovanje u Allaha

„Allah“ je jedinstveno arapsko ime za Jedinog Istinskog Boga. Allah nema suparnika, partnera, Sebi sličnog, djecu ili roditelje. On nije kao Njegova stvorenja, i niko nema Njegovu uzvišenu božanstvenost i Njegova savršena svojstva. Neka od Njegovih imena i svojstava su: Stvoritelj, Mislostivi, Uzvišeni, Svemoćni, Pravedni, Mudri, Opskrbitelj i Sveznajući.

On je Stvoritelj svega, Onaj koji nam je podario neizmjerne blagodati, kao što su: moć sluga, moć vida i razmišljanja, kao i mogućnost hodanja, govora i produktivnosti. I zbog toga moramo da spoznamo Boga, da Mu budemo zahvalni i da obožavamo Njega jedino slijedeći Njegovu uputu.

Racionalno možemo doći do zaključka da tako kompleksan i uređen svemir ne može biti ičije djelo do moćnog i inteligentnog Bića. I zato je nelogično vjerovati da je svemir sam sebe stvorio, ili da je rezultat besciljnog ili slučajnog događaja.

Allah je lično ime Jedinog Istinskog Boga

2. Vjerovanje u Meleke

Meleki su stvoreni od svjetlosti, imaju od Allaha dodijeljene dužnosti i nikada nisu neposlušni svom Stvoritelju. Detalji o nekim melekima su objavljeni, poput meleka Džibrila zaduženog za prenošenje Božje poruke poslanicima, ili meleka smrti koji je zadužen da uzima duše ljudima.

3. Verovanje u objavljene Knjige

Allah je slao uzvišene objave Svojim poslanicima kao uputu i milost čovječanstvu. Ovo uključuje Tevrat i Evanđelje koji su u svom originalnom obliku redoslijedno objavljivani Musau i Isau, kao i Kur'an koji je objavljen Muhammedu, neka je na sve njih Allahov mir.

Kur'an je doslovna Božja riječ i poslednja objava cijelom čovječanstvu. Mnogobrojni jasni znaci i čuda ukazuju da je od Boga, kao što su:

- Sadrži jednostavnu, izvornu i univerzalnu poruku koja se uklapa u čovjekovo naslijeđeno vjerovanje u Svetog Božjeg Boga.
- Sadrži jedinstveni jezički stil koji je i danas univerzalno poznat kao vrhunac arapske rječitosti i lingvističke ljepote – iako je Kur'an objavljen poslaniku Muhammedu (sallallahu alejhi ve sellem) koji, po historijskoj činjenici, nije znao ni da čita ni da piše.

- Sadrži mnogobrojne naučne činjenice koje su nedavno otkrivene, iako je objavljen prije više od 1400 godina.
- Sačuvan je, riječ po riječ, sa obzirom da je objavljen na svom originalnom arapskom jeziku, što nije slučaj sa ostalim spisima koji su izobličeni, promijenjeni ili izgubljeni.

Jedno od čuda Kur'ana jeste i to da u sebi ne sadrži ni jednu grešku ili kontradikciju.

Najracionalnije objašnjenje za mnoge jedinstvene i čudesne aspekte Kur'ana je da može biti jedino od Boga. Kur'an je, uz vjerodostojne predaje (hadise) od poslanika Muhammeda (sallallahu alejhi ve sellem), osnovni izvor islamskog znanja.

4. Vjerovanje u Poslanike

Muslimani vjeruju da je Allah poslao na hiljade vjerovjesnika, najmanje jednog poslanika svakom narodu da bi prenijeli Božje objave. Neki od tih poslanika su Adem, Nuh, Ibrahim, Davud, Jusuf, Musa, Isa i Muhammed (alejhimu-s-selam). Njihova misija je bila ista; da vrate ljudе obožavanju Jedinog Istinskog Boga, da budu primjer ljudima u pokornosti Bogu, i da povedu ljudе na Put spaša. Poslanici nisu dio Božje uzvišenosti, i bilo kakva dova upućena poslanicima, ili Bogu putem poslanika je strogo zabranjena i smatra se kršenjem prava Allaha, jer samo se On može obožavati.

- Poslanik Isa (Isus)

Muslimani vjeruju da je Isa veliki i časni Allahov poslanik, koga je njegova majka djevica Merjem rodila na čudotvoran način. Isa je, uz Allahovu dozvolu, izvodio mnoge mudžize (čuda) kao što je liječenje bolesnih i slijepih, kao i da je još kao novorođenče progovorio u kolijevci braneći svoju majku od lažnih optužbi. Prema tome muslimani vole i poštuju Isaa, ali ga ne obožavaju, ne smatraju ga Božnjim sinom, ne vjeruju u trostvo, i ne vjeruju da ima ikakvog udjela u savršenim Božnjim svojstvima.

Bog je rekao: Ne zamislivo je da Allah ima dijete, slavljen neka je On! Kad nešto odluci, On za to kaže samo: „Budi!“ - I ono bude.” Kur'an 19:35

- Poslanik Muhammed

Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je bio poslednji Poslanik poslat cijelom čovječanstvu. Poslat je sa Kur'anom da bi pokazao kako se učenja Kur'ana trebaju sprovesti, i bio je savršen primjer iskrenog, pravednog, milostivog, istinoljubivog i hrabrog ljudskog bića. Kao što je slučaj sa Isaom, muslimani ne obožavaju Muhammeda.

5. Vjerovanje u Sudnji dan

Sudnji dan je neizbjegni događaj kada će svako od nas stati ispred našeg Stvoritelja i biće ispitivan za svoja dobra i loša djela. Polagaćemo račun za svako naše djelo, bez obzira koliko ono bilo.

U ovom važnom Danu, Allah, Pravedni, će obračunati sve stvari pravedno i nikome se neće nepravda učiniti. Svakome će se njegovo pravo vratiti. Sa svakim će se pravedno postupiti – nagradom ulaska u Džennet (Raj) ili kaznom ulaska u Džehennem (Pakao).

Bez Sudnjeg dana, život bi bio jako nepravedan, jer mnogi na ovom svijetu nisu uspjeli dobiti pravdu.

6. Vjerovanje u Božje određenje

Allah zna sve iz prošlosti, sadašnjosti i sve što će se desiti u budućnosti. On ima moć nad svim stvarima – ništa se ne može desiti bez Njegovog znanja i dozvole.

Svakoj osobi je data slobodna volja da izabere između dobra i zla, i prema tome će polagati račun.

Slobodna volja se ne suprostavlja činjenici da se događaji mogu destiti jedino sa Božnjim znanjem i dozvolom. Niti to znači da Božja moć nad svim sprečava ili onemogućava slobodnu volju čovjeka. Božje znanje o odlukama ljudi ne znači da su oni prisiljeni da učine te odluke, i da je Bog zadovoljan sa svim stvarima koje On dozvoli da se dogode.